

Vitenskap kontra myte Science versus myth

Oversatt fra *The Christian Science Journal*, Årgang 127, Nummer 02

Marilyn Jones

”Måtte du leve i interessante tider.” Dette uttrykket, tradisjonelt tilskrevet kineserne, har funnet veien inn i talløse offentlige taler, TV program, romaner, og til og med popsanger. Å leve i perioder med store forandringer, overganger, eller omveltninger kan ofte føre til frykt for ens egen personlige stabilitet. Men det å leve i interessante tider kan også bety utrolige muligheter for individuell utvikling, og potensiale for at hele samfunn, land, selv sivilisasjoner kan utvikle seg til å bli en mer human og åndeliggjort verden.

Fra de tidligste tider har mennesker forsøkt å forstå de tilsynelatende tilfeldige ting som skjer i universet. Gresk og romersk mytologi i vesten forklarte naturens krefter – den tilsynelatende uforklarlige dobbeltheten eller uforenligheten av stormer som raser og rolig bris, av harde vintre og varme somre, av dag og natt, av land og sjø som menneskeliknende guder som passet på og kontrollerte livet på jorden. Senere vek disse mytene for kristendommen, som steg raskt gjennom hele rommeriket og spredte seg utover den vestlige verden. Jesus lærdom viste menneskeheten ett nytt syn på den ene ”usette” Gud som kun har velgjørenhet og kjærlighet til Sine barn. Og denne lærdommen revolusjonerte sivilisasjonen.

Ikke desto mindre begynte religiøse autoriteter igjen over tid enda en gang å menneskeligjøre Skaperen, guddommelig Ånd. Trosretninger innen kristendommen sprang frem, hver med sin egen tolkning av Skriften som skisserte hvordan man skulle tilpasse og underkaste seg en menneskeliknende Gud, en Gud med menneskelige trekk som sinne, hevnløst, utilregnelighet og favorisering. Som resultat begynte ritualer, tradisjon, mystikk, og rett og slett mye gammel hokus-pokus å tyngte ned tilbedelse og overskygge åndelig opplysning.

Tidlig på 1800-tallet i New England snakket unitarene og senere transcendentalistene (hvorav de mest fremstående blant dem var Ralph Waldo Emerson, Henry David Thoreau, og Bronson Alcott) om tidens mest innflytelsesrike filosofiske og religiøse spørsmål. Det de skrev hadde en slik betydelig innvirkning på amerikansk tenkning at religiøse tendenser i USA utviklet seg fra å være et strengt kalvinistisk syn til å bli et mer vitalt, mer livlig, og mer tolerant religiøst klima i løpet av én generasjon.

Innen 1865 hadde USA, midt i oppbyggingen etter en ødeleggende borgerkrig og sjokket etter mordet på sin president, begynt å forandre seg på betydelige måter. Etterhvert som hundreåret skred frem, brøt forfattere, teologer og andre tenkere fullstendig med engelske tradisjoner. En unik amerikansk identitet begynte å ta form.

Som en del av denne generasjonen, levde Mary Baker Eddy sannelig i svært interessante tider! Hun skrev, forsket, og studerte i en atmosfære av livlig tenkning og utforskning, og ble tilslutt den noen har kalt den mest kjente kvinne i hennes tidsalder. Og selvom hun ikke var medlem av det transcendentalistiske samfunn, så tok hun likevel fatt i det de interessante tidene lovet. Som kvinne brøt hun ny mark, og skrev og talte om sin grensebrytende oppdagelse; den vitenskapelige oppdagelsen at Ånd alene er Alt. Ikke materie og ånd. Ikke noen dualisme. Og gjennom denne banebrytende oppdagelse lettet tåken omkring misforståelsen av virkelighetens vesen, og menneskeheten kunne tre frem i lyset av sann kunnskap om hvordan universet fungerer.

For andre oversettelser på norsk, henviser vi til <http://www.spirituality.com/kristenvitenskapsherold>

Mary Baker Eddy grunnla en hel bevegelse på sin oppdagelse, og den kalte hun Kristen Vitenskap. Hennes bok, *Vitenskap & Helse med Nøkkel til Skriften*, viste verden at den døde ritualisme og hokus-pokus aspektene ved visse religiøse skikker og dogmer ikke lenger behøvde forvirre og tåkelegge åndelig fremgang.

En vitenskapelig demonstrasjon av hvert menneskes enhet med guddommelig Kjærlighet – bevist gjennom helbredelse, forvandling av karakter, og moralsk gjenreising – gjorde rituale, myte, og tryglinger overfor en menneskeliggjort Gud like foreldet og unødvendig som en henvendelse til Zevs og Diana.

Vi lever også i interessante tider. Forandring , forvandling og evolusjon har blitt vår nåværende virkelighet. Og om vi helhjertet omfavner dette øyeblikket i stedet for å lengte etter fortid eller holde fast ved utslitte tankemønstre og tradisjoner, kan vi tillitsfullt gå i møte de utfordringer og muligheter som disse interessante tidene lover. Slik som apostelen Paulus lovet sine tilhengere: *Nå* (ikke senere, ikke til neste år, men *nå*) er den mottagelige tid!